

1320

Biblioteca de LO TEATRO REGIONAL Obra n.º 112

QUADRO DE COSTUMS EN UN ACTE

ORIGINAL Y EN VERS

PER

Antoni CARETH Y VIDAL

Obra estrenada ab bon èxit en lo TEATRE CATALÀ (ROMEA)
lo dia 8 de Janer de 1892.

Preu 1 pesseta

BARCELONA

BIBLIOTECA DE LO TEATRO REGIONAL

Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1.er 1.º

1898

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

LAS BONAS FESTAS

OBRAS DEL AUTOR

Ptas.

<i>Brosta</i> , escenas de costums, noveletas, fantasías, etcétera (agotada la edición)	
<i>Euras</i> , poesías (també agotada)	
<i>Cor y sanch</i> , novela.	3
<i>Las conseqüencias</i> , novela.	3
<i>Dibuixos á la ploma</i> , narracions (edición ago- tada)..	
<i>Barbarismes y vulgarismes</i> , que malmeten la llengua catalana..	0'50
<i>Rajolins</i> , narracions..	0'50
<i>¡Tot per ella!</i> comedia original en un acte y en vers.	1
<i>Los carboners</i> , traducció del poema provençal de Felix Gras, publicada en la revista <i>Lo Gay Saber</i>	
<i>Al cim de la gloria</i> , lloansa en un acte y en vers, dedicada á la memoria del gran poeta Frede- rich Soler.	1
<i>La marca de foch</i> , drama en tres actes arreglat á la escena catalana..	2
<i>Las bonas festas</i> , quadro de costums en un acte y en vers, original.	1

EN PREPARACIÓN

Antología catalana, poetas del renacimiento catalán
traducidos en verso.

El sello de ignominia, drama.

EN PREMPSA

El audaz don Juan Tenorio, drama en cinco actos y en
verso, representado con aplauso en Barcelona, en
el Teatro Principal y en el del mismo nombre exis-
tente en Tarragona.

QUADRO DE COSTUMS EN UN ACTE

ORIGINAL Y EN VERS

PER

ANTONI CARETA Y VIDAL

Obra estrenada ab bon èxit en lo TEATRE CATALÀ (ROMEA)
lo dia 8 de Janer de 1892.

BARCELONA
BIBLIOTECA DE «LO TEATRO REGIONAL»
Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1.er 1.^a
1898

Aquesta obra es propietat del autor, qui 's reserva tots los drets. Pera cobrar los de representaciò, està autorisat lo senyor D. Joan Molas y Casas ó tota persona delegada per ell.

HISTÒRIA DE LA VIDA DE JESÚS CHRIST

EN TRES VOLUMS

ALBERTO RIBOLLO EDITOR

EDICIÓ ESPECIAL. PRECIO 100 PTAS. - 1000 EXEMPLARS

ALBERTO RIBOLLO
EDITORIAL ALBERTO RIBOLLO S.A.
Aviñó, 18, interior

Imprempta de MARIANO GALVE, Aviñó, 18, interior.

H. D. DOMINGO MAS Y RAMIS.

*Al català de cor, al amich lleal
y noble en tots conceptes, dedica aquies-
ta obreta com à penyora dels senti-
ments més afectuosos que poden bro-
llar de l'ânsa,*

L' Autor.

Barcelona, Janer de 1892

REPARTIMENT

Un minyò que vá ab lo pagés, cequets y altres homes y noys que van á dur las bonas festas y no parlan.

⁽⁵⁾ Qui trobi dificultats en lo repartiment d'aquesta obra veurà la manera de resoldre'n algunes, llegint les següents

OBSERVACIONES

L'acció passa à Barcelona en la època actual.

Quan en las acotacions se parla de dreta y esquerra, ha d' entendres las del espectador.

Si en algun teatre hi ha escàssesa d' actrius, pera representar lo curt paper de la gitana, podria un home, degudament vestit y caracterisat, omplir lo buit; quan altre no, poden ser també, en lloc d' home y dona, dos homes presentats tots dos com á tals. Aixís mateix, allá ahont no abunde 'l personal artístich d' homes, alguns papers poden doblarse, com observarà tot director que s' hi fixe.

ACTE ÚNICH

La escena representa 'l despaig d' un fabricantò y negociant de teixits. Al fons, la porta del carrer, ab videras. A la dreta 'l taulell y á la esquerra, un escriptori. En quansevol dels costats, una porta xica. Tres ó quatre cadiras arrimadas á la paret. Posadas en prestatges y en pilas, pessas de roba diferentas. A qualsevol endret, un torn de fer bitllas. Penjant de las parets, un mapa, un calendari americá y quadros si-nóptichs de cosas de comers.

ESCENA PRIMERA

PAU y MARTÍ.—MARTÍ enrahona ab PAU
dirigintse al escriptori.

MARTÍ Ja 'l tinch fet desd' ahí vespre.
Vejám si li agradará. (*Treu un paper
gran ab un ninot*).
PAU Està bè, home, m' agrada.
Aixís, tots los que vindrán
á pidolarme, ja ho saben:
los deixo ab un pam de nas.
(*Estrafent lo que fa 'l ninot*).
¡Ey! ja no cal que t' ho diga,
als pobrets y desgraciats
que vingan, dònals deu céntims,
com acostumo cada any.
Ademès, també aqui 't deixo
pe'l sereno, 'l vigilant,
(*Va posant cada cosa en lo taulell*).

lo cartè' y... No mes; los altres,
los que viuhien del seu guany
fixo, á setmanas ó á mesos,
que vajan á menjar fanch.

(*Martí va á posar lo paper, y Pau lo detura*).

Pero, noy ;saps lo que penso?
Qu' aixó no está ben posat.

- MARTÍ Vosté dirá lo que hi troba.
PAU Qu' está escrit en castellá.
MARTÍ Tal com acostuma á ferse.
PAU Nosaltres som catalans.
Donchs aquí al demunt hi enganxas
un paper hont hi escriurás:
«Aquí no 's donan estrenas.»
Desseguida, ¿sents?
- MARTÍ (*Anant al escriptori*). Ja hò faig.
(*Lo municipal obra la vidrera*).

ESCENA II

PAU, MARTÍ, MUNICIPAL

- MUNICI. (*Desde la porta*).
Buenas tardes. ¡Holà maestro!
¿Qué ya tenemos el gall?
PAU Encare 'l tením á dida.
No sé si l' haurán criat.
- MUNICI. (*Rihent*).
¡Ah, ja, ja! Está usted de broma.
Y diga usted: ¿no hi haurá
con que celebrar la fiesta?
PAU (*Esquivant la indirecta*).
¡Qué sé jo! Los uns podrán,
los altres no podrán ferho...
Lo mon va aixís, ja se sap.
- MUNICI. Bè, ya puede usté entenderme.
PAU ¡Oh, sí, prou. Entèndrel ray!
MUNICI. ¿Pues en qué estamos?
PAU (*Resolut*) ¡Naranjas!
MUNICI. (*Contrariat y ab ironía*)
Pues. . nada. La hora vendrá,

y tal vez no tarde mucho,
en que quedemos en paz.
A veces pierde el mezquino
lo que gana el liberal.

(Se 'n va).

ESCENA III

PAU, MARTÍ

MARTÍ ¡Ahont va aquell poca vergonya!
PAU Tè fums com un militar.
Si torna á venir, etjegal.
(*Martí li ensenya'l paper esmenat*).
Ara, aixó estará com cal.
Engánxaho á las ventallas
desseguida. Jo me 'n vaig.
(*Se 'n va. Martí, enfilat en una cadi-
ra, enganxa'l paper als vidres*).

ESCENA IV

MARTÍ, PEPETA

PEPETA (*Surtint*).
Martí. ¿Qué tens feyna? Fes.
MARTÍ No, vina, estich llest, Pepeta.
PEPETA Vull parlarte una miqueta,
ara que 'l pare no hi es.
MARTÍ Degas ¿qué vols, ajixerida?
PEPETA A ne 'l pare ¿gli has parlat?
MARTÍ Ay no, filla, no he gosat.
PEPETA (*Contrariada*).
¿Tú m' estimas? Es mentida.
MARTÍ No ho digas. Es la vergonya...
Por de perdre ma ventura...
PEPETA No, Martí; fent lo criatura,
tú 'm vols pintar la cigonya.
MARTÍ (*Ofés*). ¡Pepeta!
PEPETA Ta gansería,
donchs, saps lo que portará?
Que á mí 'l pare 'm casará

ab un altre 'l primer dia.

MARTÍ (*Esverat*).

¿Qué dius? ¿Saps potser? ¿Presums?

PEPETA Per ara, cap cosa certa;
pero cal estar alerta,
perque ja n' he sentit fums.

MARTÍ (*Ab interés*).

Bè, pero ¿qué hi diu ta mare?

PEPETA La mare ¿qué vols que hi diga?
Que j'ay de nosaltres! si 's lliga
ab una paraula 'l pare.

Vejas, donchs, lo que vols fer.

MARTÍ Per forsa haurè d' entaularli;
pero veurè d' arrencarli
un' altre cosa primer.

Ja saps que, pèls bons oficis
que 'us faig jo, y ningú 'us faria,
ha promés que 'm donaria
una part dels beneficis.

Donchs jo, ab mas rahons, veurè
si m' ho firma aixís que vinga,
y, al punt que firmat ho tinga,
del nostre amor parlare.

y, com, per la part mes baixa,
m' ha de donar mil pessetas...

PEPETA ¡Ben pensat! Aixís l' apretas...

MARTÍ Entre l' amor y la caixa.

(*Jaumet ve del carrer ab una baldufa á la ma. Los dos se 'n riuhen*).

ESCENA V

MARTÍ, PEPET, JAUMET

JAUMET (*Provant de fer ballar la baldufa*).
Vosaltres se me 'n riheu.

MARTÍ Jaumet ¿que no 't balla encara?

JAUMET Donchs avuy ho diré al pare
que vosaltres festejéu.

PEPETA (*Apart á Martí*).

A veure si 'ns compromet.
(*Alt á Jaumet*). ¡Ximple!

JAUMET   Pepeta, no 'm toques.
 MARTÍ (*Apart á Pepeta*).
 Vèsten, noya, no 'l desboques.
 ¡Quín pecat has dit, Jaumet!
 (*Pepeta s' fica á dintre*).

ESCENA VI

MARTÍ, JAUMET

MARTÍ (*Apart*). ¡Dimontri de la canalla!
 (*A Jaumet, ensenyantli carametlos*).
 ¿Ho dirás may més?
 JAUMET   No.
 MARTÍ (*Donántloshi*).   Tè.
 JAUMET Ara me 'n vaig al carrè',
 que allí la baldufa balla.
 (*Se 'n va*).

ESCENA VII

MARTÍ, MOSSO 1.er

MARTÍ (*Apart*). Si aquest noy se descantella,
 tot se me 'n va en nom de Deu.
 Mos. 1. (*Entrant*). Que las passen ben felissas.
 MARTÍ ¿No haveu vist aquell paper?
 Mos. 1. Sí, pero ¿qué significa?
 MARTÍ Diu que ara no n' admetém.
 Mos. 1. Donchs, perdone que li diga,
 aquell ninot no diu res.
 MARTÍ No devéu saber de lletra.
 Mos. 1. (*Ab ironía*).
 Y vosté sí. Prou que 's veu.
 (*Se 'n va*).

ESCENA VIII

MARTÍ, MOSSO 2.on

MARTÍ Ne surt un y are 'n ve un altre.
 Ja hem comensat la tabola.
 Mos. 2. Vinch á dur las bonas festas.

- MARTÍ No se 'n prenen ni se 'n donan.
 Mos. 2. ¿Qué 'm diu?
 MARTÍ Lo qu' heu sentit.
 Mos. 2. ¡Y ara!
 Qu' hem de treure modas novas?
 MARTÍ Aquest any aixís s' estila.
 Mos. 2. Donchs que surti l' amo.
 MARTÍ Es fóra.
 Mos. 2. Si ell hi fos, vosté veuría...
 MARTÍ Quan hi sia, tornéu, home.
 Mos. 2. Oy, que ara vè.
 MARTÍ Donchs digueuli.
 (Ve Pau).

ESCENA IX

- MARTÍ, MOSSO 2.ºn, PAU
- Mos. 2. (*Allargant una felicitaciò*).
 Dèu lo quart. Aquí duch...
 PAU ¡Hola!
 (*Signant lo paper de la vidrera*).
 ¿No heu vist això quan entravau?
 Mos. 2. Es que á mí 'l negre 'm fa nosa.
 MARTÍ Prou li dich jo, y no 'm vol creure.
 PAU Ho haurá de creure per forsa.
 No dem res.
 Mos. 2. (*Anantsen*). Sembla mentida.
 Bè, bè. Si no volen, fóra.
 (Se 'n va):

ESCENA X

MARTÍ, PAU

- PAU Mira tu quants pidolayres
 vènen, ab tot y 'l paper.
 Si no l' arribém á fer,
 no 'n tindríam pochs ni gayres.
 (*Fa un moviment com per anàrsen.*
Martí l' detura).
 MARTÍ Un moment. M' ha de permetre.
 No mes li vull demanar

si 'm fa 'l favor d' arreglar
lo que vosté 'm va prometre.

(Ab encongiment).

P <small>AU</small>	Ve si d' any... Un hom li entaula... Lo que 't toque, en compte posa. Ja ho saps, quan dich una cosa, la faig: paraula, es paraula.
M <small>ARTÍ</small>	Si, bè; pero mentres tant...
P <small>AU</small>	¿No he dit que t' ho concedía? ¿Donchs que vols mes?
M <small>ARTÍ</small>	Jo voldría que 'm fes yosté...

(*Ve'l vigilant*).

ESCENA XI

PAU, MARTÍ, VIGILANT

ESCENA XII

PAU, MARTÍ

MARTÍ (*A Pau*). Un, tenia la tareya
de que aquest paper res deya,
y, aixís, tenia rahò.
(Posa 'l paper bè).

ESCENA XIII

PAU, MARTÍ, RECADER

MARTÍ (*Al recader, qu' entra decidit ab la targeta*).

¿No veyéu que hi ha á la porta?

PAU Donéuvoshi per entés.

REC. Igual com si no 'm diu res.

Aixó, per' mí es lletra morta.

PAU No sè veure la rahò.

REC. Als demès, dòna ó no dòna;
(*Ab prosopopeya*).

pero ab la meva persona,
vosté hi té una obligaciò.

PAU ¿Ab vòs, jo? ¡Qu' he de tenir!

No 'm feu perdre la paciencia.

REC. Fòra no tenir conciencia...

(*Pau se despacienta*).

Calle, home, dèixem dir.

Jo carregat com un ase,

lo que ve desde 'l carril

(lo que no faríen mil),

tot seguit li porto á casa.

Ho faig sempre y may m' exclamo.

Després, vosté, á cada pas,

me crida: «Escoltéu, Tomás.

Diréu tal cosa al vostre amo.»

Y 'l darmé jo tantas penas,

y fer tot aixó ères val?

Ni may que vinga Nadal

si no me 'n vènen estrenas.

PAU ¿Per tot lo qu' heu dit, en Joan
no 'us paga la setmanada?

REC. Ja la tinch prou afanyada.

Bè dona á ne 'l vigilant

vosté. Donchs té dues caras.

PAU Marxéu, anéusen vos dich.

REC. Vaja, aixó es un embolich
de compares y comares.

(*Se 'n va*).

ESCENA XIV

PAU, MARTÍ

- PAU Ja 'm comensava de fer
perdre 'ls estreps aquell home.
MARTÍ No hi ha com pèndressho en bromà.
(*Se sent que pican los vidres y apareix lo municipal*).

ESCENA XV

PAU, MARTÍ, MUNICIPAL

- MUNICI. (*Ab imperi*).
¡Ea! já escombrar el carrer!
(*Se'n va*).

ESCENA XVI

PAU, MARTÍ, CEGUETS

- PAU Ja ho ha dit que 's venjaría
aquell brut. (*Pèl municipal*).
MARTÍ (Volent aproveitar la ocasió pera de-
manarli alguna cosa).
Donchs altrament...
(*Vènen á interròmprel uns ceguets
que tocan l' ayre del «Noy de la
Mare.» Pau los fa caritat*).
PAU ¡Calléu! (*Se'n van los ceguets*).

ESCENA XVII

PAU, MARTÍ

- PAU Me 'n vaig un moment,
que aquí m' atabalaría.
(*Se'n va*).

ESCENA XVIII

MARTÍ

Vaja que sò desgraciat.
 Quan comenso á proposarho
 (¡pataplam!), ve á destorbarho
 sempre algun ciri trencat.
 Pero jo estaré amatent
 per' demanarli que 'm firme
 document hont se 'm confirme
 lo promés del tant per cent.
 Tenir aixó m' interessa
 per' parlarli del casori...
 Pero jay, ay, ay! ¡quin desori!...
 L'estich sentint. (*Apareix Francisca*).
 La mestressa.

ESCENA XIX

MARTÍ, FRANCISCA

FRAN. ¿Y donchs, Martinet, qué 'm contas?
 Es clar, ja li haurás parlat.
 MARTÍ Oh, no he pogut ferho encara.
 FRAN. ¿Y donchs? ¿quín pensament fas
 Una calma així 's suposa
 en un vell de setant' anys;
 pero en un home tant jove?
 ¡Y un jove que 's vol casar!
 Jo, á un home aixís, l' avorría
 per tota una eternitat.
 MARTÍ Cálmes, senyora Francisca.
 FRAN. Vès ab calma, y farás tart.
 MARTÍ Escolte com penso ferho.
 FRAN. M' ho ha dit la noya. Es bon plan.
 Pero no tingas catxassa;
 vèsten tot seguit al gra.
 Mira que 'n Pau l' altre dia,
 trobantse ab en Surinyachs...
 (Tú ja sabrás de qui parlo,
 aquell fabricant tant gras

- que diuhen si es millonari...
 La va mitj emparaular
 pèl seu fill.
- MARTÍ (Esverat). ¿Va emparaularla?
 Donchs ja es fet. Se casarán,
 y jo, jo...!
- FRAN. Espèrat, espèrat.
 Ara vas massa cremat.
 Un casament, pot desferse
 fins á davant del altar.
- MARTÍ Si l' amo ha dat la paraula,
 llavoras si que... Ay, ay, ay!
- FRAN. No, tot just estan en tractes.
- MARTÍ Diners ferman voluntats.
 Jo sò un pobre.
- FRAN. Aixó no importa.
 Jo tinch lo mèu taranná,
 y aquella gent, en que rica,
 sè que no es gayre com cal...
 Y jo 't voldria per gendre;
 vaja, m' ho he posat al cap.
- MARTÍ Senyora Francisca, deixe
 que li bese peus y mans.
- FRAN. ¡Y ara! ¿Qué t' has tornat ximple?
 Cuyta á fer un cop de cap,
 depressa, sens adormirthi...
 Calle, que ve 'l senyor Pau.
- MARTÍ Res de po', embesteix y fóra.
- (Ve Pau ab un gallindi).

ESCENA XX

MARTÍ, FRANCISCA, PAU

- PAU Apa, ja tenim lo gall.
 (A Francisca).
 ¿Qué 't sembla? Sospesa aixó.
 (Sospesantlo).
 ¡Carat! si qu' es bona pessa.
 ¿Quant déu fer?

PAU Dóna un cop d' ull.

- FRAN. Deurá fer... Unas nou tersas?
 PAU T' has errat de mig á mig.
 FRAN. ¿Onze? ¿Dotze?
 PAU (*Ab ayre de triomf*).
 ¡Prop de tretze!
 ¡Tant cert! T' ho podrá ben dir
 la Pona bacallanera.
 FRAN. Pero quánt t' haurá costat!
 PAU No més que quinze pessetas.
 FRAN. Vaja, que has comprat molt bè.
 PAU Pèl camí tothom m' ho deya.
 Es que jo tinch un cop d' ull
 que allá hont se posa, no ho erra.
 FRAN. Sí, no 's pot comprar millor...
 (*Alarmada*).
 Pero ¿qué tè aqueixa bestia?
 Torç lo coll... Es ple de grans...
 ¡Ay, ay, Pau, bona l' hem feta!
 ¡Si está tot ple de verola!
 (*Lo deixa, fastigueijada, á terra*).
 MARTÍ
 PAU ¡Oy!
 Si qu' es una estranyesa.
 L' hi haurá comanada algú;
 quan l' he comprat, res se veya.
 (*Ve Jaumet*).

ESCENA XXI

PAU, MARTÍ, FRANCISCA, JAUMET

- JAUMET (*Volent agafar lo gall*).
¡Lo gall, lo gall!
FRAN. (*Deturantlo*). ¡No, no, fill!
No t' hi acóstes, que mossega.
JAUMET ¡Vull lo gall! ¡lo gall es mèu!
PAU ¡Pst! Mira que crido al negre.
MARTÍ Ay que 'l sereno es aquí,
y 't ficará á la ratera!
(*Jaumet va á fugir, veyent que 'l Sereno entra. Martí 'l agafa com protegintlo*).

ESCENA XXII

PAU, MARTÍ, FRANCISCA, JAUMET, SERENO

SERENO Jaumet, ¿qué no ets bon minyò?
(Dantli confits. Jaumet los pren y's fica á dins).

Dimontri de canalleta!

PAU Hola.
(Prencent lo paper y dantli alguna cosa).

SERENO Gracias. Per molts anys
 pugan passar bonas festas.

FRAN. Igualment.

SERENO Estigan bons.

PAU No cansarshi gens, Esteve.
(Lo Sereno se 'n va).

ESCENA XXIII

PAU, MARTÍ, FRANCISCA

FRAN. Ara digas: ¿qué 'n farém?

PAU Mira: I' agafas, y 'l llensas.

(Entran al peu de la porta un gitano y una gitana).

ESCENA XXIV

PAU, MARTÍ, FRANCISCA, GITANO, GITANA

GITANO ¿Tindrian res, taradet
 y que 'ls fes nosa, per vendre?

PAU Tot lo que tenim, es bo.

FRAN. Anéu!

GITANO Algun cap de pessa...

MARTÍ Esperéus, que ho mirarè.

PAU } Y ara!

FRAN. }

MARTÍ (*Apart á Pau y Francisca*).

M' acut una idea,
Veja si compran lo gall,
qu' élls ne farán grossa festa,
y vosté de lo percut
treu lo partit que 's presenta.

(*Marti remena pessas com qui cerca lo que 'ls gitanos demanan*).

PAU (*Als gitanos*).

Miréu, payets, quin gallás.

GITANO Ay! ditxòs vosté que 'n menja.

PAU Llástima del mal que tè.

GITANA Ay l' amo! tè una tristesa.
Si vosté fia de mí,
me 'l ne porto á casa meva,
y, dientli una oraciò,
y, fent las mevas cosetas,
juro que li tornarè
reixinxolat aquest vespre.

PAU (*Ab ganseria*).

No, no, feuli aquí mateix.

GITANA Ay, fill! no porto las eynas.

PAU Bé, donchs ¿me 'l voléu comprar?

GITANO (*Cambiant una mirada ab la gitana*).
Si es que 'l senyor vol destèrsen...
¿Qué 'n demana?

PAU Setze rals.

GITANA Ay!

GITANO ¡Ay la meva mareta!

GITANA ¿Qué no veu qu' está percut?

GITANO ¡Si aixó es una calavera!

PAU Vosaltres ray, que sabéu
adobar cosas dolentas.

GITANO (*A Martí*). ¿Qué no trobéu res, minyò?

MARTI No.

GITANO (*A la gitana*).

Donchs anèm, que 'ns esperan.

(*A Pau*). ¿Vol que siguém enrahonats?

PAU ¿Quant me 'n donéu?

Mitja pela.

PAU Dotze rals.

- GITANO N' hi dono tres.
 Quatre.
- PAU No.
- GITANO (*Anantsen*). Sis?
- FRAN. (*Apart á Pau*). Arreplégals,
 que 'l gall ja es mitj mort.
 (*Pau para la má, y'l gitano li posa
 'ls diners*).
- GITANO (*A la gitana, ensenyantli 'l gall*).
 Mistò!
- GITANA (*Al gitano*). Mistò!
- PAU (*Veyentlos marxar*).
 Vejam si 's reventan.
 (*Se 'n van los gitanos*).

ESCENA XXV

PAU, MARTÍ, FRANCISCA

- PAU (*A Martí*).
 Ni 'n vull res. Vesne á comprar.
 lo que falta pèl pessebre.
- MARTÍ Jaumet ¿vols vení á la fira?
 (*Jaumet ix de dintre corrent, s' agafa de la má de Martí, y se 'n van tots dos*).

ESCENA XXVI

PAU, FRANCISCA

- PAU Dóna, prenemho á la fresca.
 (*Ve l' escombriayre*).

ESCENA XXVII

PAU, FRANCISCA, ESCOMBRIAYRE

- ESCOM. Déu los quart. L' escombriayre.
- FRAN. Un altre ja ha fet neteja.
- ESCOM. Será per un altre dia.
 També 'ls portava la décima.
 (*Se la treu de la pitrera*).

- PAU   ¿Y no portéu col, ni ápit,
              ni una escarola ben tendra?
- ESCOM.   No, senyor, com no s' estila...
- PAU   Era costum.
- ESCOM.   Se va perdre.
              La verdura va molt cara.
- PAU   Mes cara va la moneda,
              y 's pert lo costum de darne.
- ESCOM.   Jo li trech la pestilencia.
- PAU   Sí, sí, 'ns trayéu la bruticia
              y embutxaquéu las péssetas.
              Ja sòu massa gran, bon home,
              per' fer posturas d' aquestas.
              Aixó 's deixa per' criatures.
- ESCOM.   (*Enfadat*).
              Sí? Donchs tòrnem la targeta.

(Se 'n va).

ESCENA XXVIII

PAU, FRANCISCA

- PAU   ¿Has vist aquest? M' ha fet gracia.
FRAN.   (*Veyent obrirse la vidrera*).
              ¡Ay! L' hereu de can Mustela!
              (*Surten lo pagés y un minyonet del mateix bras, portant l' un dos capons y l' altre un cistell tapat*).

ESCENA XXIX

PAU, FRANCISCA, los dos PAGESOS

- PAU   Hola, Jan!
- PAG.   Dèu los quart. Dígan:
              ¿oy que 'ls dono una sorpresa?
- FRAN.   Y tal, home!
- PAU   Així 'ns agrada.
- PAG.   ¿Qué fan los de casa teva?
              Lo qu' es per ara, á Dèu gracias,
              bons. Vosté també 's conserva,

- FRAN. y la senyora Francisca
veig que no 's torna gens vella.
Prou m' hi torno.
- PAG. No, senyora.
¿Y com está la Pepeta?
- PAU Es á dalt. (*Anant á cridarla*).
(*Deturantlo*). Nò, no la cride.
- FRAN. Ja baixará en estant llesta.
Aquest no es pas lo fill vostre.
(Pèl jove).
- PAG. Es d' una casa del terme.
Som mòlt amichs ab son pare,
y vol de totas maneras
que á tot arreu me 'l ne duga
per obrirli las potencias.
¿Oy que sí?
(Lo minyò fa que sí ab lo cap).
Quasi may parla.
- PAU No agafará salivera.
Donchs sí, senyor.
- FRAN. Vaja, vaja.
- PAG. Venim á passar las festas,
venim á ferls companyía.
- PAU Nos en alegrém.
- FRAN. De veras.
Entréu, que faréu beguda.
- PAG. No, senyora Francisqueta.
Quan estarém de catxassa;
ara hem de fer diligencias.
Descarreguemnos del fato.
¿Eh quins capons?
(Mostrantlos á Francisca).
- FRAN. Galants pessas.
PAG. Hi ha uns quants ous... Y botifarra...
Pansas, nous, prunas, ametllas...
Per vostés.
- PAU ¿Y cóm es?
FRAN. ¡Y ara!
- PAG. Vostés tot s' ho ben mereixen.
(Volent ferlos callar).
Vaja, no, no cal parlarne.
(Al jove).

PAU   Anem, que 'l dia curteja.
 PAU   A las vuyt, sopar.
 PAG.   Sens falta
                       vindrém. No tinga quimera.
                       (*Los pagesos se 'n van*).

ESCENA XXX

PAU, FRANCISCA

PAU   Si hem percut un gall, Francisca,
                       ara tenim dos capons.
 FRAN.   Oh, y després, aquesta vianda
                       es (*¡uy!*) al doble millor.
                       (*Trayent lo del cistell*).
                       Unas galants botifarras...!
                       Guayta, Pau, mira quins ous.
                       Prunas y cascabelitos...
                       L' home ha sigut generós.
 PAU   Y tant que sempre ha estat rata!
 FRAN.   Com li havém fet tants favors...
                      Perço, quan anem á véurels...
 PAU   Allí 'ns ho darián tot.
 FRAN.   (*Cridant*).
                      ¡Noya! ¡Noya! ¿Ahont ets, noya?
                       (*Ve Pepeta*).

ESCENA XXXI

PAU, FRANCISCA, PEPETA

PEPETA Ja va. ¡Ay, ay! ¿Qu' es aixó?
 FRAN.   Ha vingut lo Jan Mustela.
 PEPETA   ¿Y se 'n ha tornat ja?
 PAU   No.
                       Es á corre diligencias.
                       Ha vingut ab un xicot
                       que no sè si es mut ó ximple.
                       Diu que passarán tots dos
                       las festas aquí, ab nosaltres.

PEPETA Ay mare! 'l ximplet y tot?

FRAN. Ten compte que no se 't menje.

Dóna, no fa gens de por.

Vès, vès, pósaho tot á dintre;
la botifarra, al rebost.

PEPETA (*Apart á Francisca*).

Mare, diga alló á ne 'l pare.

FRAN. Oh, filla... (*Mostrant temensa*).

PEPETA *Ab to de suíplica*.

¡Veja si pot!

(*Se fica dintre*).

ESCENA XXXII

PAU, FRANCISCA

FRAN. Parlém de las nostras cosas,
Pau, ara que 'ns trobém sols.

PAU Sí, parlém de lo que vullas.

FRAN. Vaig á ferte á saber, donchs,
qu' he enrahonat ab la noya,
com tu volías, fa poch.

PAU ¡Y déu está més contenta!

FRAN. Y tal contenta!

(*Volent dir qu' es al revès*).

PAU (*Sorpres*). Que no?

FRAN. Ella no hi troba 'l seu compte.

PAU Potsè' espera algun milord?
Si acás, digas á ta filla
qu' es nèta d' un teixidor.

FRAN. Diu qu' ella no vol riquesas.

PAU ¿No es un jove fins hermòs
aqueell que jo li proposo?

FRAN. Tampoch se tracta d' aixó.

PAU Donchs qu' espera? que demana
la meva filla? Que vol?

FRAN. Ja t' ho diré. No t' enfades.

Tè certas inclinacions...

¡Ay! per Déu, no t' incomodes!

PAU (*Frisós*). Vaja, cuyta, abòcaho tot.

- FRAN. Diu qu' en Martí 'l cor li roba.
 PAU (*Esgarrifat*).
     Ay, Francisca! 'm deixas mort.
     Que dius? Ni sè lo que 'm passa,
     ¿Qué somnio ó bè sò boig?
     ¡Un home que no 'n daria
     ningú una pessa de dos!
 FRAN. Oh, Pau, mira qu' exageras.
 PAU Ni massa, ni massa poch.
 Avans, que 's quede fadrina
 prefereixo.
- FRAN. Donchs jo no.
     Ell ja veus que tè bon geni,
     es honrat, travallador;
     lo mateix que porta 'ls llibres,
     surtirà ab pessas á coll;
     tots los parroquians l' estiman;
     sempre rumia si pot
     dur nou profit á la casa...
 PAU Y bè: ¿qué vols dí ab aixó?
 FRAN. Que un altre no 'n trobarias
 buscantlo per tot lo mòn.
 PAU Jo tambè li recompenso.
     Pero, si fa 'l borinot
     á la Pepeta, 'l despatxo
     sense mès contemplacions.
 FRAN. Bè, donch si coneixes, fesho,
     y, en lloch d' ell...
 PAU Ne pendrà dos
     si convè.
 FRAN. Y, aixís, la noya
     mira, que 's mori, si 's mor.
 PAU Tu, 'l que has de fer no ajudarla.
 FRAN. Sacrificarla, tampoch.
 PAU (*Cremat*). Mira, Cisqueta, no 'm vingas
     á trencar las oracions,
     que, si gayre 'm feu la mona,
     hi haurá un daltabaix tant gros
     que s' hi llogarán cadiras.
     (*Apart*). Estich que cremo com foch.
     (*Ve 'l Municipal. Francisca se 'n va*).

ESCENA XXXIII

PAU, MUNICIPAL

- MUNICI. Será, senyor Pau, que quiere usted burlarse de mí?
 ¿No he dicho yo qu' escombressen?
- PAU Sí, tè rahò que ho ha dit.
 No estranye que me 'n distrega ab las caborias que tinch.
- MUNI. ¿Por qué será que usted tiene siempre el carretò aquí al mig?
 ¿Es para que 'ls chicots puedan jugar al ferrocarril?
- PAU Perque aquí 'm fa massa nosa.
- MUNI. ¿No sabe usted qu' es prohibit?
- PAU Està molt bè. No s' altere,
 que ja 'l faré ficá' á dins.
- MUNI. Sí, después d' haberme puesto cada día en compromís.
 Hoy mismo (y van muchas veces),
 el cabo, al pasar, lo ha vist,
 y ¿sabe usted que me han dicho?
 «¿Tienes los ojos aquí?» (*Al clatell*).
 Es ben estrany que fins ara vosté no 'm des un avís.
- MUNI. Porque no digan que gusto armar camorra als vehins.
 Pero, tant y tant s' abusa,
 que 'l abús toca á su fin.
 y...
- PAU ¿Qué?
- MUNI. Y se va á la Alcaldía.
- PAU ¿Y...?
 Se lo dirán allí.
- MUNI. ¿Me farán pagar la multa?
- PAU Està bè.
- MUNI. (*Ab mofa.*) ¡Usted ray qu' es rich!
- PAU Sía rich ó sía pobre,
 ja cal que ho fassa com diu,
 perque jo vaig á citarlor

- MUNI.   si vosté no 'm cita á mí.
(Fent escarafalls).
 PAU   ¿Usté á mí? á mí citarme?
 PAU   Veurá que será bonich.
 Jo hauré de pagar la multa
 (ben merescuda la tinch),
 y, aixís que l' haurè pagada,
 vaig á contar tot seguit
 de vosté unas becerolas...
 MUNI.   *(Alarmat, pero esforsantse, per formalisarse).*
 De mí! ¿Qué va usté á decir?
 PAU   Res. Que quan hi han barallas,
 lladres ó altres embolichs,
 may ningú sap ahont trobarlo...
 MUNI.   ¿Cómo que ningú...?
 PAU   Jo sí.
 Si 'l necessitès vindría
 á la taberna de 'n Quim.
 MUNI.   *(Enrabiad).*
 ¿Me trata usted de borracho?
 PAU   No, senyor, jo no li dich.
 MUNI.   Pues entonces ¿qué decía?
 PAU   Home, que li agrada 'l vi.
 MUNI.   ¿Jo? No bebo nunca vino.
 PAU   O ayguardent. Que mira prim!
 MUNI.   Mentira!
 PAU   A mí no 'm malparle.
 MUNI.   Testigos.
 PAU   Ne vindrán sis;
 fins, si convè, una dotzena.
(Vènen Martí y Jaumet duhent objectes pèl pessebre).

ESCENA XXXIV

PAU, MUNICIPAL, MARTÍ, JAUMET

- MARTÍ   ¿Qué tenen?
 MUNI.   Nada, Martín.
 Que yo he soltado una broma,
 y él ya volia reñir.

(*Veyent que Pau va á contestarli).*
Hombre, haga usted lo que guste,
que yo quiero ser amich.

(*Se 'n va*).

ESCENA XXXV

PAU, MARTÍ, JAUMET

- PAU (*Com si parlès ab lo municipal).*
Sí, sí, molt mes te valdrá
que pèdre la menjadora.
- MARTÍ (*Ensenyantli los objectes que va dient*):
Mire: un pastoret que adora,
una que dòna mamá,
porchs, galls, una cabra, un bou...
¿Sap quant val? No ho voldrá creure.
PAU Ni ho vull saber ni ho vull veure.
MARTÍ (*Apart*). ¿Qué tindrá que tant li cou?
(*Pau se fica á dins seguit de Jaumet que se 'n du lo del pessebre*).

ESCENA XXXVI

MARTÍ

Aixó va mal. No m' enganyo.
Ves qui á parlarli s' arrisca?
Pobre senyora Francisca!
pobre Pepeta! Ja us planyo.
¿Y jo? Tindrè bon Nadal
si la Pepeta se 'm casa!
(*Ab tò melodramátich*).
¡Oh! primè en aquesta casa
s' armará un sagamental!
Li parlarè sens embuts.
A veure, si així 'l fi 's logra...
Pero se que 'm dirá 'l sogre:
«Noy, portás los papers bruts».
Per tú, Amor, que tot ho exalsas,
vaig á arriscar desseguida

los beneficis, la vida,
la colocaciò... las calsas!

(*Va per ficarse decidit á dintre
quan entran los pagesos*).

ESCENA XXXVII

MARTÍ, PAGESOS

MARTÍ   ¿Qué demanavau, bon home?
PAG.   Vinch á cercar lo qu' es meu.

MARTÍ   Com?

PAG.   Ay, ay! No 'm coneixéu?
             Si so 'l Jan de la Coloma.

(*Apareix Pau*).

ESCENA XXXVIII

MARTÍ, PAGESOS, PAU

PAU   Hola, Jan.

PAG.   Hem arribat
per recullí' aquella cosa.

PAU   (*Estranyat*). Qué?

PAG.   Ja 'ls devía fer nosa.

PAU   Com?

PAG.   Perque ja ho han desat.

(*Pau se queda parat*).

MARTÍ   (*Apart*) Qué será? Parém orella.

PAG.   Home, parlo dels... dallons...
Vull dí' l parell de capons
y lo que hi ha á la cistella.

PAU   (*Apart*). Bona l' hem feta! Quín dia!

(*Alt, dirigintse á la porta de dins*).

Porta aquí 'ls capons del Jan.

(*Francisca ve, esverada, ab davan-
tal blanch*).

ESCENA XXXIX

MARTÍ, PAGESOS, PAU, FRANCISCA.

- FRAN. Pobre de mí, si ja están
fins plomats, y ara 'ls obría!
MARTÍ (Apart). Quina feta més estranya!
(*Sorpresa en lo pagés*).
FRAN. ¿No 'ns los havéu regalat?
PAG. Oh! no, ca, s' ha equivocat.
Veu? Ara axó á ne mí 'm danya.
(*Dirigintse al noy*).
Mira, tu, vatua nell...!
PAU (*Ofés*). No perdrás rés. Aixó ray!
PAG. Donchs dèixem treure 'ls ous.
FRAN. Ay!
Me 'n he begut un parell.
PAG. (Apart). (Vaja, que aixó es tenir barra).
(Alt). Per vostés, las figas, nous
y pansas; pero rés d' ous,
capóns ni cap botifarra.
(*Apareix Pepeta*).

ESCENA XL.

MARTÍ, PAGESOS, PAU, FRANCISCA, PEPETA.

- PEP. N' havém tirada una á l' olla
per demá.
PAG. També? Ré... Dèu!
FRAN. Pèl cel-obert (me sap greu),
n' he dat un' altra á la Molla.
PAU (*Veyent al pagés vivament contrariat*).
Quánt es? y se 't pagará.
PAG. Jo, pèl meu gust, no voldría
cobrarli; pero sería
cas de conciencia.
PAU Cá, cá!

(En aquest punt, Pepeta signa á Martí que hi vaja, y 'ls dos se fican á dintre).

ESCENA XLI

PAU, FRANCISCA, PAGESOS.

- PAG. L' avirám, l' anava á vendre
per' fer los gastets del viatge;
per' agafar bon coratge,
los ous nos volíam pendre;
y las botifarras...
- PAU Calla!
- PAG. Eran per un advocat
que 'ns du un plet, y está provat
que, si no l' untan, fa falla.
- PAU (*Impatient*). Quánt val? Acabém las rahóns.
- PAG. (*Comptant*). Las botifarras, valdrían...
De l' avirám, ne darián...
- PAU (*Resolut*). Tot plegat. Fóra cansons.
- PAG. Un hom tè tantas desgracias...
- PAU Digas quant.
- PAG. Sis duros?
- PAU (*Donánloshi del escriptori*). Tè.
Vejas, cómptaho.
- PAG. (*Comptant*). Está bè.
- PAU Aixís no t' he de dir gràcias.
- FRAN. (*Apart*). Y encara 'ls pren, lo morral!
- PAG. (*Mig-rient*). Per çó, no havem d' enfadarnos.
- FRAN. (*Burlánts'en*). Ca!
- PAG. Y, aixís podém quedarnos
aquests dias.
- PAU (*Alterat*). Al hostal!
- PAG. Senyor Pau ¿ho dieu de veras?
¿Aixó gosa á dirme á mí?
- PAU Arri! fóra, lluny d' aquí!
- FRAN. A menjar pedras fogueras!
- PAG. (*Al minyò*). ¿Veus com sòn los ciutadans?

- Ja pots péndren experiència.
 FRAN. De vòs si, poca prudència.
 PAG. Com feyan los ignorant's!
 PAU De mi, no cal que te 'n rigas.
 S' han acabat ja 'ls favors.
 PAG. No se 'm beurán las suhors...
 No hi vindrán á menjar fijas!
(Se 'n van los pagesos).

ESCENA XLII

PAU, FRANCISCA

- PAU *(Amohinadíssim).*
 Tinch lo cap com un timbal.
 FRAN. No hi penses mes. Ja está fet.
 UNAVEU *(Des del carrer).*
 Apa! Qui compra un llibret
 de las cansons de Nadal?
 PAU *(Apart).* Y quinas malas begudas!
(Ve Martí).

ESCENA XLIII

PAU, FRANCISCA, MARTÍ

- MARTÍ ¿Sap que m' ha donat sis rals
 per' comprar...? Miri, es tot fals.
(Mostrantli los duas monedas).
 PAU Mes que l' ànima de Judas.
 Fins los gitanos, á mí,
 avuy me tocan la esquena.
 FRAN. Aixó ray! no val la pena.
 PAU *(A Francisca).*
 Tu, vèsten, Vina, Martí.
(Francisca entra á dins tota estranyada).

ESCENA XLIV

PAU, MARTÍ

- PAU (*Fent seure á Martí prop del taulell y asseyèntseli al davant*).
 Séu y escòltam ben atent.
- MARTÍ (*Apart*). Ja no haurè de declararme, perque (¡prou!) vol demanarme.
- PAU Pren aixó, primerament.
 (*Li dóna unas monedas embolicadas en un paper*).
 Sòn cinch duros per torrons.
- MARTÍ Gràcias.
- PAU Per mes que no deixo d' està ofés, jo fins cumpleixo lo promés en intencions.
- MARTÍ (*Confòs*). ¿L' he ofés jo alguna vegada?
 PAU Tu dirás si m' has ofés.
 No haurás acabat lo mes; pero aquí tens la mesada.
 (*Donantli un altre paper mes gros ab monedas*).
- MARTÍ (*Sorpres*). ¡Vàlgam Déu y tots los Sants!
 No abandono aixís lo meu.
- PAU No 't faltarà lo qu' es teu, quan haurè passat balans.
- MARTÍ (*Exaltat*). A una cosa tant senzilla no m' anava á referir; no, jo li volia dir qu' es meu lo cor de sa filla. Y aixó es la causa...
- PAU M' agradas!
 Encara m' ho sostindrà!
- MARTÍ D' aquí, ningú me 'n treurá ni á empentas, ni á bofetadas.

PAU (Desesperat).
 M' han de matar tots plegats!
 (A Martí). Passa la porta ó t' etjego...
 (Ve corrents Francisca).

ESCENA XLV

PAU, MARTÍ, FRANCISCA

FRAN. (Suplicant). Pau!
 PAU (A Martí, amenassantlo).
 Vèsten ó t' esdernego!
 (A Francisca que 'l detè).
 Tu, cúydat de rentá' 'ls plats.
 (Ve Pepeta plorant).

ESCENA XLVI

PAU, MARTÍ, FRANCISCA, PEPETA

PEPETA Pare!
 FRAN. Pau!
 (Las dues s' agafan ab ell).
 MARTÍ (Apart en un recò). Quin rebombori!
 PAU (Rabiòs).
 ¿Qué pare, ni Pau, ni... Paula?
 Jo he donat una paraula,
 y será, en que tothom mori.
 FRAN. (Suplicant ab las mans plegadas).
 No 'ls desgracies, pobrets!
 PEPETA (Agenollantse y plorant).
 Pare, no 'ns vulla matar!
 (S'. aixecan depressa al veure al carter).

ESCENA XLVII

PAU, FRANCISCA, MARTÍ, PEPETA, CARTER

CARTER (*Dant cartas y un paper á Pau*).

Ara 'ls vinch á destorbar.

¿Qu' ensenjan los Pastorets?

PAU Res, m' esplicavan desgracias,
y...

FRAN. Vaja, ho feyam al viu.

CARTER Felissas festas.

PAU (*Dantli diners*). Teniu.

CARTER Passarho bè, y mòltas gràcias.

(*Se 'n vá*).

ESCENA XLVIII

PAU, FRANCISCA, MARTÍ, PEPETA

(*Pau mira 'ls sobres y desclou una carta*).

FRAN. (*Temerosa*).

¿Per qué aquest geni no afluixas?

PEPETA (*Suplicant*).

Pare 'si 'ls dos nos volém!

PAU (*Tot llegint*).

Esperéus, ja 'n parlarém.

(*Deixant de llegir*).

Teniu mes sort que las bruixas.

(*Los altres tres se miran estranyats*).

Treu lo papè. (*A Martí*).

MARTÍ (*Indecís*). A mí m' ho diu?

PAU Trèulo. Ja 'us podéu casar.

(*Martí treu lo paper del vidres*).

De lo que vàrem parlar.
En Surinyachs se 'n desdiu.
(*Ensenya la carta*).

(*Apart*). Qui de mes tossut blassona,
á la fi, es lo mes pavana.

(*Alt á Martí*).

¿Te falta res mes? Demana.
Home, si vols, pren la dóna.

- PEPETA (*Apart á Martí*).
Lo cor dintre 'l pit no 'm cap.
- MARTÍ (*Apart á Pepeta*).
Ay, noyal! 'm pensava rebre.
(*Ve Jaumet*).

ESCENA XLIX

PAU, MARTÍ, FRANCISCA, PEPETA, JAUMET

- JAUMET (*A Pau*). ¿Qué no guarnim lo pessebre?
PAU Prou pessebre tinch al cap.
MARTÍ Si vol vosté, en un moment
l' enllestim entre uns y altres.
PAU Tant se val. Prou que vosaltres,
me 'l guarniréu l' any vinent!
Vosaltres, ja sabéu prou
lo qu' heu de ferhi; en Jaumet
podrá servir d' angelet;
(*A Francisca*). Tu, de mula.
FRAN. (*A Pau, rièntsent*). Y tu, de bou,
PAU No, ca, no vull tant trasbals.
FRAN. De que 't fassa bou't' estranyas?
PAU Calla, qu' en parlant de banyas,
crech que 'm vènen tots los mals.
(*Van entrant, l' un darrera l' altre,*
homes y noys ab felicitacions.
Darrera d' ells compareixen tres
ceguets).

ESCENA DARRERA

PAU, MARTÍ, FRANCISCA, PEPETA, JAUMET,
ceguets y altres, homes y noys

PAU   Que vingan á dret y á tots.
Espereuvos, bona gent.

*(Los ceguets tocan l' ayre de
«Adobar fogóns»)*

Ceguets, paréu un moment;
pero després, sonéu fort.

*(Los ceguets paren de sonar).
(Dirigintse al píblich).*

A mí, que tant me racava
l' haver de donar diner,
ja ho veuhen, m' he de desfer
de lo que mes m' estimava.

Pero ¿no val mes aixís
que véurela ploranera? *(Per Pepeta).*
Donchs fem sempre per manera
que tothom sia felís.

Es bo que 'l rich lliberal
sia ab los que bè 'l serveixen
y ab los pobres que pateixen,
en la festa de Nadal.

En diadas com aquestas.
tant nosaltres cóm l' autor,
tambè desitjém de cor
á vostés felissas festas.

*(Los ceguets tocan «Lo Noy de la
Mare». Cau lo teló).*

LO TEATRO REGIONAL

112 OBRAS PUBLICADAS

Ptas.

L' Agulla, drama en 3 actes.	2	Entrar per la finestra, c., 1 acte.
Sortint del ou, diálech.	0'25	Matrimonis à Montserrat, s., 2 a.
Claris, drama, en 3 actes.	2	La llúpia, joguina, 1 acte. . . . .
Lo Teatro per dins, c., 2 actes.	1'50	Una poma per la sed, j., 1 acte.
Sant Jordi mata l' aranya, c., 1 a.. .	1	D'estudi, monólech. . . . .
La dòna y la baylarina, c., 1 a.. .	1	Lo gech d' en Migranya, s., 1 a.
Pintura fi de sigle, 1 acte.	1	Los Encants de Sant Antoni, s., 1
Un altra sogra, comèdia, 1 acte. .	1	Verdalet pare y fill, s., 2 actes.
Las joyas de la Roser, d., 3 actes. .	2	Lo gra de mesch, drama, 4 actes.
¡Tot per los dònas, 1 acte.	1	A pel y à repel, juguet, 1 acte..
L' Esclau del vici, monólech	0'50	Las erradas del papà, s., 1 acte.
La feyna d' en Jafá, c., 1 acte.. .	1	La copa del dolor, drama, 3 a. .
Los Aucellets, comèdia, 3 actes. .	2	Dispens hi ha principal, c., 1 a.
La Mosca al nas, comèdia, 1 acte. .	1	La vida al encant, comèdia, 1 a.
La firma d' en Rovellat, c., 1 acte. .	1	Lo diari d' en Brusi, joguina, 1 a.
La tornaboda, comèdia, 1 acte. .	1	La marca de foch, drama, 3 actes
¡¡Xerraire!!, monólech.	0'50	L' home del orga, monólech. .
Lo quart dels mala endressos, 1.. .	1	Claris, drama, 3 actes. . . . .
Qui oli remena.....juguet, 1 acte. .	1	L' home dels nassos, h., 1 acte.
La Flor de la Montanya, d., 3 a. .	2	Tocats de l' ala, comèdia, 1 acte.
Tres personas, juguet, 1 acte.	0'50	Lo célebre Maneja, sarsuela, 1 a.
¡Tot per ella!, comèdia, 1 acte.. .	1	Un saraüsta, monólech. . . . .
Per contradicció, comèdia, 1 a. .	0'50	Riallars y plorallars, comedie, 3 a.
La mort de Nerón, tragedia, 1 a. .	0'50	Las ammetllas d' Arenys, c., 1 a.
Un músich de Regiment, s.1 a.. .	1	Vida y Mort, episodi, 1 acte. .
La Dama de Reus, drama, 3 a. .	2	Faixa ó Caixa, comèdia, 1 acte.
Un Rey de pega, monólech lirich..	0'50	L' Antiquari del Putxet, c., 1 act.
Dos companys mal avinguts, 1 a. .	1	L' auca del fadri barber, c., 3 a.
La pescateria, sainete. 1 acte.. .	1	Campi qui puga, joguina, 1 acte.
La Casamentera, joguina, 1 acte..	1	Lo guant del degollat. . . . .
Las esposallas de la morta, t. 3 a..	1	La capseta dels petons, com., 1 a.
Los gelos de la Coloma, p., 1 a.. .	1	Una mosca vironera, c., 1 acte.
Un bateig à cops de puny, c., 1 a.. .	1	Riera baixa, parodia, 1 acte. .
Una dòna y un Déu, comèdia, 1 a..	1	¡13!. comèdia, 1 acte. . . . .
Si, senyors, monólech.	0'50	Lo pare de la criatura, c., 1 acte.
Lucrezia Borgia, joguina, 1'acte. .	1	Lo Rabadá, drama, 3 actes. .
Lo Diner, comèdia, 3 actes..	2	Lo Virolet de Sant Guim, c., 1 a.
Lo marit de la difunta, j. 1 acte. .	1	Lo meu criat!, j., c., 1 a. .
L' ocasió fa 'l lladre, prov. 1 acte..	1	La Fals, drama, 3 actes.. . . . .
Mestre Jan, drama, 3 actes.	2	Un cop de cap, comèdia, 1 acte.
Lo somni de la Ignocencia, s., 1 a. .	1	La Lola, sarsuela, 1 acte. . . . .
Home à l' ayguda, comèdia, 1 acte..	0'50	Banys de mar, sarsuela, 1 acte.
Lo ret de Sila, comèdia, 1 acte. .	1	Lo remey Universal, c. 1 acte..
Las tres alegrías, comèdia. 1 acte. .	1	Del ou al sou, c., 1 acte.. . . . .
¡Dorm!, sarsuela, 1 acte.	0'50	D. Joan de Serrallonga, d., 4 a.
Setze jutges..., sarsuela, 1 acte. .	1	La Parentela, comèdia, 3 actes.
A la lluna de Valencia, c., 2 actes. .	1'50	Deliri de grandesas, d., 3 actes.
Als peus de vosté, joguina, 1 acte..	1	La Cigala y las Formigas, c., 1 a
La herencia del oncle Pau, c., 4 a..	2	Lo caixal del seny. cdia., 1 acte
Los tres toms; quadro costums, 1.	1	Flor de Té, sarsuela, 3 actes.. .
De teuladas en amunt, s., 1 acte. .	0'50	La Viudeta, monólech.
La mort de Aníbal, tragedia, 1 a.. .	1	Lo senyó Nadal, cdia. en 3 acte
La festa del adroguer, s. 1 acte. .	1	Al quarto de la senyora, m. .
Un embolich de cordas, c., 2 a.. .	1'50	Las Cantonadas, monólech..
Lo timbal del Bruch, drama, 4 a. .	1	La filla del marxant. . . . .
Lo Mestre de Minyons, q., 1 acte. .	1	Las bonas festas, c. de costums

